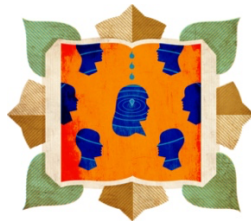

Messun saarna (pääkohdat)
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
3. sunnuntai Loppiaisesta, 22.1.2023

Pyhän aihe	Jeesus herättää uskon
Liturginen väri	Vihreä
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 102:16–23
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 30:18–21
Epistola teksti	Heprealaiskirje 11:1–10
Evankeliumi	Johannes 4:39–42 (2. vuosikerta)

Virret

Alkuvirsi	389	Jumalan haltuun anna
Kiitosvirsi	127	Luoja kolmiyhteinen
Graduaalivirsi	296	Sinuhun Jeesus ainoaan
Uhrivirsi	838	Silmäni ole ja sydämeni
Ehtoollisvirret	227, 742	Ylistys olkoon, Tässä oi Herra
Päätösvirsi	853	Nyt kiitos Herran Jeesuksen

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala. Muista armollisesti heikkouttamme ja auta meitä uskossa turvautumaan Sinun lupauksiisi löytääksemme turvan väkevän kätesi suojassa. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Saarnateksti: Jesaja 30:18–21:

Saarnan aihe Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä

Johdanto

Israel, Herran kansa, on tässä Jesajan luvussa 30 ahtaalla. Jumala ahdistaa kansaansa voimakkaan Assyrian armeijan painostuksella. Hän nuhtelee heitä, koska he uhkan alla hakivat turvaa naapurimaasta, Egyptistä, eivätkä kääntyneet Elävän Jumalan puoleen. Hän sanoo: **”Voi uppiniskaisia lapsia, sanoo Herra, jotka pitävät neuvoa, mikä ei ole Minusta, ja hierovat liittoa ilman Minun Henkeäni, kooten syntiä synnin päälle.”** (Jesaja 30:1) Jumala kumartuu heidän puoleensa profeetan Sanan kautta, nuhtelee ulkokultaisuudesta ja pinnallisuudesta. **”Tämä kansa lähestyy Minua huulillaan, mutta pitää sydämensä Minusta kaukana. Heidän jumalanpelkonsa on vain opittuja ihmiskäskyjä.”** (Jesaja 30:13)

Profeetta Jeremia puhuu samasta asiasta noin 120 vuotta myöhemmin varoittaen Juudan ja Jerusalemin kansaa ja kehottaen heitä kääntymään Elävän Jumalan puoleen katumuksessa eikä turvautumaan – jälleen kerran, naapurimaan ihmisvoimaan: **”Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta. Hän jää alastomaksi arolle eikä näe mitään onnea tulevan; hän asuu poudan polttamissa paikoissa erämaassa, asumattomassa suolamaassa. Siunattu on**

se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on. Hän on kuin veden partaalle istutettu puu, joka ojentaa juurensa puron puoleen; helteen tuloa ei se peljästy, vaan sen lehvä on vihanta, ei poutavuonnakaan sillä ole huolta, eikä se herkeä hedelmää tekemästä.” (Jeremia 17:5–8)

Ystävä, ”usko ei ole joka miehen” (2. Tessalonikalaiskirje 3:2) vaikkakin ”Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” (1. Timoteuskirje 2:4) Syy Jumalan hylkäämiseen ja epäuskoon ei ole Jumalassa vaan siinä perisyntien turmeluksessa, joka on särkenyt ihmisessä Jumalan kuvan ja kaltaisuuden: ”Onko ihmisessä yhä Jumalan kuva? Ei, sillä Jumalan kuva kadotettiin, kun esivanhempamme eivät totelleet Jumalaa ja lanquesivat syntiin. Heidän tahtonsa kääntyi Jumalaa vastaan eivätkä he enää tunteneet Jumalaa oikein. Jumala on alkanut palauttaa kuvaansa kristityissä, mutta se on täysin ennallaan vasta Taivaassa.” (Katekismus, kristinoppi, s. 93) Erotamme ihmisen luotuisuuden tästä sillä tavalla, että Jumalan luotuisuudella meillä on tarve elää rauhassa, saada ruokaa, kiintyä ja avioitua vastakkaisen sukupuolen kanssa, tarve tehdä työtä ja toteuttaa lahjoja, joita Jumala on meille antanut. Synti on taas ihmisen ”ohjauksen keskellä” – sisimmässä, olemuksessa, ja sen vuoksi synti turmelee näitä luotuisuuden lahjoja itsekkyydellä, katumattomuudella, pahoilla himoilla ja vihalla.

Nyt Jumala kuitenkin ilmoittaa armonsa, odottaa, että saisi virvoittaa ja täyttää omaisuuskinsa armollaan ja laupeudellaan. Herra Jumala ”nousee armahtaakseen heitä.” Sana ”armahtaa” tarkoittaa hepreassa myös äidin kohtua. Sanan ”armahtaa” liittyy myös sanaan ”hyvällä.” Äiti hyväilee lasta, joka on hänen kohdussaan, suojelee, varjelee ja rakastaa tätä pian syntyvää pienokaista. Näin ihmeellisellä rakkaudella ja lempeydellä Jumala halajaa armahtaa myös sinua. Kun aika oli täyttynyt, Herra Jumala nousi, ryhtyi toimeen ja lähetti oman rakkaan Poikansa syntymään ihmiseksi, laittaen koko ihmiskunnan kapinan, epäuskon ja vihamielisyyden Jumalaa vastaan Jeesuksen päälle. Näin väkevästi Jumala tahtoi tuolloin nousta ja nousee nyt sinulle armahtamaan sinua.

1. Häden leipä ja ahdistuksen vesi

Saarnatekstimme ensimmäinen jae pitää sisällään koko evankeliumin: Herra Jumala itse odottaa, että Hän saisi osoittaa armoaan langenneelle kansalleen ja Hän itse nousee armotyössään, koska Hän on vanhurskas Jumala. Tämä Jumalan pelastus omistetaan uskossa Jeesukseen Kristukseen: ”**Sen tähden Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen, sen tähden Hän nousee armahtaaksensa teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita kaikki, jotka Häntä odottavat.**” (Jesaja 30:18) Sana ”häden leipää” tarkoittaa ”tiukka tai ahdas paikka.” Sana ”ahdistuksen vesi” tarkoittaa paineessa, sorron alla elämistä, niin kuin Israelin kansaa sorrettiin Egyptissä. Jumala siis antaa sinulle ja minulle häden leipää ja ahdistuksen vettä; Hän vie meitä paineeseen ja tuskaankin, että turvautuisimme yksin Häneen ja Hän yksin saisi olla meidän Herramme, Jumalamme ja Pelastajamme.

Ystävä, Herra Jumala odottaa, että saisi olla sinulle armollinen, kumartuu sinun puoleesi, sinun, joka olet syntiesi orja ja omantunnon syytösten raskauttama. Jumala nousee pelastamaan sinut, kun itse et voi nousta. Tämä Hän tekee Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Jumalan Ainosyntyinen Poika Jeesus nostettiin verisenä ristille rangaistuna ja kirottuna; meidän epäuskomme, meidän vihamme Jumalaa vastaan, meidän ylpeytemme rangaistiin Jeesuksen ruumiissa ristillä, että meillä olisi rauha Jumalan kanssa. Sen tähden Raamattu sanoo: ”**Ette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.**” (1. Pietarin kirje 1:18–19)

2. Tässä on tie

Jos olet elänyt ja vaeltanut pimeässä, ahdistuksen ja murheen alla, epätietoisena Jumalan sinua kohtaan olevista hyvistä ajatuksista, niin et ole yksin; näin oli Israelin laita ja näin on useimpien meidän

kanssamme. Me kuljemme usein murheissamme ja pää painuksissa, omissa ajatuksissamme ja mietimme: missä on Elävä Jumala? Jumala sanoo profeetan kautta: **”Sinun korvasi kuulevat takaasi tämän Sanan, milloin oikealle tai vasemmalle: ’Tässä on tie, sitä käykää.’”** (Jesaja 30:21) Kun asuimme Keski-Asiassa, näimme paljon lampaita ja lammasmaunoja. Usein lampaiden paimen kulki laumansa perässä, ja sieltä käsin ohjaili huudoin tai joskus sauvallaan kevyesti ohjaten lampaita kulkemaan oikeaan suuntaan. Näin tekee sinun Herrasi ja Jumalasi Jeesus Kristus: hän antaa äänensä kuulua, mutta usein takaa päin. Ajattelen tässä nyt koko elämän matkaasi: Herra Jumala on kainnut – johdattanut sinua tähän päivään asti – tähän paikkaan! Sinusta voi näyttää siltä, että Herrasi Jeesus on ollut etäällä, mutta sen sijaan Hän onkin kulkenut Hyvän Paimenena sinun takanasi koko ajan, välillä edellä, mutta enimmäkseen takana. Itse asiassa se, miten Kristus ennen lihaan tuloaan kulki kansansa yläpuolella pilven patsaassa ja yöllä heidän takanaan tulenpatsaassa, on juuri se Herran Jeesuksen tapa johtaa meitä. **”Herra kulki heidän edellensä päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa.”** (Exodus 13:21) ja **”Niin Jumalan enkeli (Kristus ennen lihaan tuloaan), joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa.”** (Exodus 14:19) Miksi näin? Kun elämme ja vaellamme Herran Jumalan ystävinä, vaelluksemme alussa eli uskonelämän alkuvaiheissa Herra johtaa joukkojaan usein edestä, ja saamme iloisesti nähdä Hänen suuria tekojaan. Mutta sittemmin Hän siirtyy meidän taaksemme, koska vihollisemme ovat takana. Toki suurin vihollisemme on oma langennut sydämemme, mutta oman langennut sydämemmekin painaa meitä erityisesti lankeemustemme jälkeen, seuraa meitä meidän takanamme ja siksi tarvitsemme Herran Jeesuksen kulkemaan Paimenena meidän perässämme, kirkastamaan meille verensä voimaa, jolla Hän puhdistaa omantuntomme synnin syyllisyydestä, vakuuttaa armostaan ja hyvästä johdatuksestaan ja sanoo meille: **”Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”** (Matteus 9:2) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. (Verbi Dei Minister – Jumalan Sanan palvelija)

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa